

m. v., idet det understreges, at den nuværende levnedsmiddelkontrol—bortset fra kontrollen med mælk og mælkeprodukter, kød, sæg og fisk — er utilfredsstillende, og navnlig finder sted i alt for beskedent omfang.

4) Som en videre udvikling af det af indenrigsministeriet nedsatte ernæringsudvalg bør der oprettes et ernæringsråd, der skal have til opgave at virke som faglig-videnskabelig rådgiver for centraladministrationen, især Sundhedsstyrelsen, i ernærings-hygieniske spørgsmål.

Det foreslås, at rådet skal omfatte sagkyndige inden for ernæringsfysiologi, toksikologi, levnedsmiddelbakteriologi og levnedsmiddelm kemi samt særligt sagkyndige med hensyn til de vigtigste grene inden for levnedsmiddelproduktionen og handelen med levnedsmidler. Endvidere foreslås det, at ernæringsrådet af Sundhedsstyrelsen skal have forelagt alle spørgsmål af principiel eller vidererækkende karakter vedrørende ernæring og levnedsmidler.

5) Der foreslås oprettet et levnedsmiddelnævn, hvori de ministerier, der beskæftiger sig med levnedsmiddelspørgsmål, Sundhedsstyrelsen, erhvervsorganisationerne og enkelte andre institutioner er repræsenteret. Levnedsmiddelnævnet skal have til opgave at forhandle de sundhedsmæssige, forbrugermæssige og erhvervsmæssige spørgsmål, der står i forbindelse med gennemførelse af nye regler på levnedsmiddelområdet. Herved tilsigtes opnået en større hurtighed og bedre koordination ved sagerens behandling end den, der nu opnås ved den i levnedsmiddelovens § 22 foreskrevne høring af de interesserede ministerier. Nævnet skal ligeledes kunne forhandle andre spørgsmål, der er af fælles interesse for myndighederne, forbrugerne og erhvervene.

Den nuværende kontrolordning, der er baseret på overenskomst med et privat laboratorium, forudsættes afviklet over en årrække. I betænkningen er det — for at begrænse størrelsen af det centrale kontrollaboratorium samt for at undgå, at dette overbebyrdes med rutinekontrol, der uden større vanskeligheder lader sig udføre lokalt — foreslået, at ukomplicerede kontrolundersøgelser, når centrallaboratoriet har udarbejdet analysemetoder, udføres på de kommunale levnedsmiddellaboratorier, der har de fornødne lokaler og udstyr samt kvalificeret personale. Det er endvidere foreslået, at nogle enkelte af de kommunale laboratorier yderligere udbygges med hensyn til lokaler og udstyr samt ved ansættelse af en kemiker, således at de kan aflaste centrallaboratoriet ved at påtage sig sådanne undersøgelser, som vel ikke kan gennemføres på de almindelige kommunale levnedsmiddel-

laboratorier, men som dog kan udføres uden for centrallaboratoriet, når man råder over et vist specialudstyr og særligt uddannet arbejdskraft.

Udvalget har i sin betænkning lagt overordentlig stor vægt på, at de nye institutioner (det toksikologiske laboratorium med litteratortjenesten og det foreslåede centrallaboratorium for levnedsmiddelkontrol m. v.) hurtigst muligt oprettes, og at der stilles nye velegnede lokaler til rådighed for dem, idet udvalget mener, at tungtvejende hensyn såvel af sundhedsmæssig som af erhvervsmæssig art, herunder hensyn til landets eksportinteresser, taler herfor.

I betænkningen er det understreges som ønskeligt, at der af principielle grunde ved institutionernes opbygning bliver en klar adskillelse mellem forskning og rådgivning på den ene side — navnlig repræsenteret ved det toksikologiske laboratorium og litteratortjenesten — og kontrolmæssige funktioner på den anden side — repræsenteret ved centrallaboratoriet for levnedsmiddelkontrol m. v.

Udvalget har dog peget på, at det efter dets opfattelse vil være hensigtsmæssigt, at de lokaler, der bør tilvejebringes for centrallaboratoriet for levnedsmiddelkontrol, anbringes i umiddelbar nærhed af det nye toksikologiske laboratorium, således at der derved kan opnås besparelser ved administrationen af de to institutioner, ved fælles benyttelse af dyrestalde m. v.; udvalget har ligeledes fremhævet, at den foreslåede informations- og litteratortjeneste både i sig selv kan blive mere effektiv og kan være til større nytte for de to nævnte institutioner, hvis disse og informationstjenesten er samlet på et snævert geografisk område.

Indenrigsministeriet er enigt med udvalget i, at sundhedsmæssige og erhvervsmæssige hensyn — herunder hensyn til landets levnedsmiddeleksport — med den allerstørste vægt taler for nødvendigheden af at træffe effektive foranstaltninger til at muliggøre en tilfredsstillende levnedsmiddeltoksikologisk forskning og en effektiv kontrol med kemiske tilsetninger til levnedsmidler.

Hertil kommer, at indenrigsministeriet siden afgivelsen af betænkningen har modtaget oplysning om, at der i Vesttyskland er fremsat et lovforslag, hvorefter kontrollen med levnedsmidler og specielt uskadeligheden af de stoffer, der er tilsat levnedsmidler, vil blive skærpet i meget betydelig grad.

Da der i adskillige andre europæiske lande, navnlig Holland, Schweiz, Sverige og Vesttyskland, findes store institutioner, der beskæftiger sig med teoretiske og praktiske spørgsmål vedrørende levnedsmiddelforskning og kontrol med levnedsmidler,